

ทัศนคติของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาต่อ
นโยบายการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โควิด-19 ในประเทศไทย
The Youth Attitude in the University
toward COVID-19 Situation Solution in Thailand

ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร และคณะ¹

Chanchai Chitlaoarporn et al.¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โควิด-19 ในประเทศไทย” โดยทำการสำรวจข้อมูลระหว่างวันที่ 3 – 5 สิงหาคม 2563 ด้วยแบบสอบถามจากนักศึกษาในสถาบันการศึกษาของรัฐ และเอกชนในเขตกรุงเทพและปริมณฑล รวมทั้งสิ้น จำนวน 1,385 หน่วยตัวอย่าง โดยใช้การสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบหลายขั้นตอน (Multi stage Random Sampling) ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมของทุกคำถามนั้นเยาวชนใน

¹ผศ.ดร.ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร, ผศ.ดร.จิตตภา ภิรศิริกุล, ดร.สกล สุขเสริมสังข์ชัย, อ.ปิยะนันต์ จันทร์แขกหล้า, อ.กฤตชัย จิตรักษ์, อ.วิศเวศต์ อัครปัญญาชล, อ.ภุทธิทัศน์ ชาติน้ำเพชร และอ.วัชรชัย วิวัฒน์คุณากร, ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “สิงห์สยามโพล” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม.

สถาบันอุดมศึกษามีทัศนคติต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โควิด-19 ในประเทศไทย

คำสำคัญ : ทัศนคติของเยาวชน, นโยบายสาธารณะ, โควิด-19

Abstract

The research aimed to study the youth attitude in the university toward COVID-19 situation solution in Thailand, the university students in Bangkok and Metropolitans. It surveyed between on 3-5 August, 2020 by using questionnaires to collect the data from 1,385 students of public and private universities. It used multi stage random sampling technic. The result found that the overall of answers shows the attitude of university students accepted toward COVID-19 situation solution in Thailand.

Keyword : Youth Attitude, Public Policy, COVID-19

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เยาวชนถือเป็นช่วงวัยที่เป็นก้าวอย่างที่สำคัญในการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของสังคม โดยเฉพาะกลุ่มวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา ซึ่งทั้งอดีตและปัจจุบันถือเป็นกลุ่มที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนกิจกรรม

ทางการเมืองที่สำคัญ ดังที่พบว่า กลุ่มเยาวชนไทยจำนวนไม่น้อยต่างติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมอยู่เสมอ

เมื่อปรากฏการณ์หรือเหตุการณ์ต่างๆ สามารถรับรู้ได้มากขึ้นในโลกสื่อสังคมออนไลน์ กอปรกับสื่ออื่นๆ ทั้งโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ ที่อยู่รายรอบตัวของเยาวชนล้วนทำให้ประเด็นหลากหลายที่เกิดขึ้นสามารถเข้าถึงจนสร้างการรับรู้ และก่อรูปทัศนคติในแง่มุมมองความแตกต่างของความคิดเห็นแก่เยาวชนได้ตลอดเวลาไปพร้อมกัน

ปัญหาสถานการณ์โควิด-19 ในประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน ย่อมกลายเป็นประเด็นที่สร้างความสนใจ และทุกเพศ ทุกวัย และทุกคนต้องเข้าไปเกี่ยวข้องอย่างยากที่จะหลีกเลี่ยงได้ การให้ข้อมูลข่าวสารขององค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐทั้งวิธีป้องกันการแพร่ระบาด และการควบคุมการแพร่ระบาด ตลอดจนการบังคับใช้มาตรการต่างๆ ของภาครัฐกลายเป็นเรื่องที่ยาวนานต่างรับรู้ และจำต้องปฏิบัติตาม ซึ่งถือเป็นสถานการณ์ที่มีอิทธิพลทำให้เยาวชนตระหนักถึงความสำคัญในการแก้ไขปัญหาของรัฐที่เกิดขึ้นและอาจมองเห็นคุณค่าของความสำเร็จในการดำเนินนโยบายต่างๆ ที่เป็นมาตรการที่หลากหลายนั้นในทิศทางที่เหมือนหรือแตกต่างกันได้

ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “สิ่งสยามโพล” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม จึงมุ่งศึกษาความคิดเห็นของเยาวชน ซึ่งเป็นนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เรื่อง “ทัศนคติของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษา ต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โควิด-19 ในประเทศไทย” โดยทำการสำรวจข้อมูลระหว่างวันที่ 3 – 5 สิงหาคม 2563 ด้วยแบบสอบถาม จากนักศึกษาในสถาบันการศึกษาของรัฐ และเอกชนในเขตกรุงเทพและปริมณฑลที่มี

อายุ 18 ปีขึ้นไป รวมทั้งสิ้น จำนวน 1,385 หน่วยตัวอย่าง โดยใช้การสุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีแบบหลายขั้นตอน (Multi stage Random Sampling) โดยเบื้องต้นใช้วิธีการแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95.0 เพื่อเลือกพื้นที่ในการเก็บข้อมูลโดยแบ่งเป็น มหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชน และ มหาวิทยาลัยราชภัฏ และดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เพื่อเก็บข้อมูลจากนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ผลสำรวจทัศนคติของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โควิด-19 ในประเทศไทย โดยมุ่งหวังที่จะทราบถึงทัศนคติของเยาวชนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการนำเสนอต่อรัฐต่อการกำหนดแนวนโยบายหรือมาตรการการแก้ไขปัญหาโควิด-19 ที่สอดคล้องกับประชาชน โดยเฉพาะเยาวชนที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โควิด-19 ในประเทศไทย
 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อทัศนคติต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โควิด-19 ในประเทศไทย
 3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการกำหนดนโยบายการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โควิด-19 ในประเทศไทย
- ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทราบถึงระดับทัศนคติของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โควิด-19 ในประเทศไทย

2. ทราบถึงข้อมูลเพื่อใช้ในการนำเสนอต่อรัฐต่อการกำหนดแนวนโยบายหรือมาตรการการแก้ไขปัญหาโควิด-19 ที่สอดคล้องกับประชาชน โดยเฉพาะเยาวชนที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

วิธีการศึกษา

ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “สิ่งสยามโพล” คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม จึงมุ่งศึกษาความคิดเห็นของเยาวชน ซึ่งเป็นนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เรื่อง “ทัศนคติของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โควิด-19 ในประเทศไทย” โดยทำการสำรวจข้อมูลระหว่างวันที่ 3 – 5 สิงหาคม 2563 ด้วยแบบสอบถามจากนักศึกษาในสถาบันการศึกษาของรัฐ และเอกชนในเขตกรุงเทพและปริมณฑลที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป รวมทั้งสิ้น จำนวน 1,385 หน่วยตัวอย่าง โดยใช้การสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบหลายขั้นตอน (Multi stage Random Sampling) โดยเบื้องต้นใช้วิธีการแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95.0 เพื่อเลือกพื้นที่ในการเก็บข้อมูลโดยแบ่งเป็น มหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชน และ มหาวิทยาลัยราชภัฏ และดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เพื่อเก็บข้อมูลจากนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม

ผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษา เพศชาย จำนวน 572 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 ส่วนใหญ่อยู่ชั้น ปีที่ 3 จำนวน 390 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 รองลงมา ได้แก่ ชั้นปีที่ 2, 1, 4 และ 5 โดยคิดเป็นร้อยละ 27.5, 23.6, 17.0 และ 3.8 ตามลำดับ มีภูมิลำเนาเกิดในกรุงเทพมหานคร จำนวน 470 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9 ส่วนใหญ่อยู่ในมหาวิทยาลัยรัฐ จำนวน 532 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 441 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 และมตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การร่วมกิจกรรมทางการเมือง จำนวน 1,031 คน คิดเป็นร้อยละ 74.4 และเคยมีประสบการณ์การร่วมกิจกรรมทางการเมือง จำนวน 354 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6

ข้อมูลทั่วไปประเด็นคำถามเกี่ยวกับนโยบายการแก้ไขปัญหา

สถานการณ์โควิด-19 ในประเทศไทย

ประเด็นที่ 1 เห็นว่ามาตรการต่างๆ ของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาวิกฤติโควิด-19 ใด มีความสำคัญที่สุด ส่วนใหญ่เห็นว่า มาตรการสวมหน้ากาก/Face Shield/ล้างมือของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาวิกฤติโควิด-19 ใด มีความสำคัญที่สุด จำนวน 817 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 รองลงมาได้แก่ ปิด/จำกัดการเดินทางเข้าออกประเทศ และเว้นระยะห่างทางสังคม จำนวน 283 และ 138 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และ 10.0

ประเด็นที่ 2 การสนับสนุนการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทุกนโยบายของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ส่วนใหญ่เห็นว่า มีการสนับสนุนบ้างในการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโค

วิด-19 ทุคนโยบายของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา จำนวน 837 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมา ไม่สนับสนุนเลย จำนวน 323 คิดเป็นร้อยละ 23.3 และสนับสนุนทุกเรื่อง จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2

ประเด็นที่ 3 ปัญหาหลักในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในไทย เห็นว่า ภาครัฐหะหลวมในการป้องกันเป็นปัญหาหลักในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในไทย จำนวน 605 คน คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาได้แก่ การเปิดการเดินทางเข้าออกประเทศ จำนวน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 และ ไม่มีวัคซีน/ยาฆ่าเชื้อโควิด จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6

ประเด็นที่ 4 พระราชกำหนดบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 ยังคงมีความจำเป็นต่อการควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในไทยอีกนานแค่ไหนส่วนใหญ่เห็นว่า พระราชกำหนดบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 ไม่มีความจำเป็นอีกต่อไปในการควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในไทย จำนวน 899 คน คิดเป็นร้อยละ 64.9 รองลงมา ได้แก่ ต่อทุก 1 เดือนต่อไป จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และ ต่ออีกไม่เกิน 3 เดือนจำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8

ประเด็นที่ 5 ภายในสถานการณ์โควิดนั้น ประเด็นความมั่นคงปลอดภัยทางสังคม กับ สิทธิเสรีภาพของประชาชน สิ่งใดสำคัญกว่ากันส่วนใหญ่เห็นว่า สิทธิเสรีภาพของประชาชนสำคัญกว่า จำนวน 752 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 และความมั่นคงปลอดภัยทางสังคมสำคัญกว่า 633 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7

ประเด็นที่ 6 ความพึงพอใจต่อความสำเร็จของนโยบายการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ส่วนใหญ่เห็นว่า ความพึงพอใจต่อความสำเร็จของนโยบายการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 769 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 ส่วนรองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 547 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และระดับมาก จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

ประเด็นที่ 7 การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการร่วมชุมนุมทางการเมือง เห็นว่า การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 เป็นปัญหาบ้างที่เป็นอุปสรรคต่อการร่วมชุมนุมทางการเมือง จำนวน 687 คน คิดเป็นร้อยละ 49.6 และไม่เป็นปัญหาเลย จำนวน 390 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 และเป็นปัญหาหลัก จำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2

อภิปรายผลการวิจัย

ประเด็นที่ 1 มาตรการต่างๆ ของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาวิกฤติโควิด-19 ไต มีความสำคัญที่สุด พบว่า

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า มาตรการสวมหน้ากาก/Face Shield/ล้างมือของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาวิกฤติโควิด-19 ไต มีความสำคัญที่สุด จำนวน 817 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 เนื่องจาก พฤติกรรมเหล่านี้ถือเป็นเรื่อง “วิถีการดำรงชีวิตปกติแบบใหม่ (New Normal)” ขณะที่ประเด็นรองลงมา ได้แก่ ปิด/จำกัดการเดินทางเข้าออกประเทศ จำนวน 283 คิดเป็นร้อยละ 20.4 เนื่องจากเป็นมาตรการที่กลุ่มตัวอย่างเกิดความเชื่อมั่นว่า สามารถลดต้นตอ

หรือจำกัดปัญหาการแพร่ระบาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการเว้นระยะห่างทางสังคม จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายของรัฐที่พยายามรณรงค์เรื่องนี้อย่างจริงจัง สอดคล้องกับวิธีการดำรงชีวิตปกติแบบใหม่ (New Normal) ในเรื่องอื่นๆ

ประเด็นที่ 2 นักศึกษาระดับชั้นการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทุกนโยบายของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา จำแนกตาม ภูมิภาคเกิด พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในกรุงเทพมหานครมีการสนับสนุนบ้างในการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทุกนโยบายของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชาจำนวนมากที่สุด จำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 35.80 ส่วนภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ 153 และ 149 คน คิดเป็นร้อยละ 18.26 และ 17.78 ซึ่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการยอมรับนโยบายการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทุกนโยบายของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชาในหลายด้าน เพราะยังเห็นว่าเป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ และถือเป็นแนวโน้มของวิธีการดำรงชีวิตปกติแบบใหม่ (New Normal) ที่หลีกเลี่ยงไม่พ้นในทางปฏิบัติ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า มีการสนับสนุนบ้างในการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทุกนโยบายของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา จำนวน 837 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมา ไม่สนับสนุนเลย จำนวน 323 คิดเป็นร้อยละ 23.3 และสนับสนุนทุกอย่าง จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 โดยกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชน และมหาวิทยาลัยราชภัฏ ส่วนใหญ่มีการสนับสนุนในการแก้ไขปัญหา

การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทุกนโยบายอยู่บ้างเท่าๆ กัน ซึ่งพบว่า กลุ่มที่ไม่สนับสนุนเลยของทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชน และ มหาวิทยาลัยราชภัฏมีจำนวนเพียง ร้อยละ 23.3 สะท้อนให้เห็นว่า การแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทุกนโยบายในทางปฏิบัติของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ยังคงได้รับการสนับสนุนจากเยาวชน เนื่องจากกระแสดความสำคัญของการป้องกันการแพร่ระบาดของรัฐประสบความสำเร็จ อันเกิดจากการรณรงค์ของรัฐ ซึ่งถือเป็นประเด็นที่บ่งชี้ถึงความสำเร็จของรัฐในการสร้างความร่วมมือจากประชาชนในทุกระดับ ซึ่งรวมถึงในกลุ่มเยาวชนด้วย

นอกจากนี้เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การร่วมกิจกรรมทางการเมือง จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 28.40 และไม่เคยมีประสบการณ์การร่วมกิจกรรมทางการเมือง จำนวน 600 คน คิดเป็นร้อยละ 71.60 สะท้อนให้เห็นว่า แม้การมีส่วนร่วมทางการเมืองจะมีความสำคัญต่อเยาวชนกลุ่มหนึ่งแต่ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทุกนโยบายของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ก็ยังมีความสำคัญที่ไม่อาจจะละเลยไปได้ โดยมีสัดส่วนของกลุ่มที่มีทัศนคติกลางๆ จากทั้งผู้ที่เคยและไม่เคยมีประสบการณ์ทางการเมือง คือสนับสนุนบ้างและสนับสนุนทุกอย่างมากกว่าร้อยละ 80

ประเด็นที่ 3 ปัญหาหลักในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในไทย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า ภาครัฐหะหลวมในการป้องกันเป็นปัญหาหลักในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-

19 ในไทย จำนวน 605 คน คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาได้แก่ การเปิดการเดินทางเข้าออกประเทศ จำนวน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 และ ไม่มีวัคซีน/ยาฆ่าเชื้อโควิด จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 โดยสะท้อนให้เห็นว่า กระแสข่าวในกรณีของจังหวัดระยอง และข่าวอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในไทย ถือเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้ให้ความสนใจ และตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ขณะเดียวกันยังจับตามองสถานการณ์ความเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา จึงต่างมีดุลยพินิจเชิงทัศนคติในลักษณะเดียวกันว่า ภาครัฐหละหลวมในการป้องกันแก้ไขปัญหาสถานการณ์การแพร่ระบาด ดังนั้นจึงถือเป็นประเด็นที่ภาครัฐต้องตระหนักอย่างยิ่งกับการกำหนดมาตรการป้องกัน และการปฏิบัติตามมาตรการนั้นๆ อย่างเคร่งครัด เช่นเดียวกับกรณีการเปิดการเดินทางเข้าออกประเทศที่กลุ่มเยาวชนต่างตระหนักกว่าเป็นวิธีการแก้ไขปัญหาที่สำคัญในการป้องกันการแพร่ระบาดไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำ

ประเด็นที่ 4 พระราชกำหนดบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 ยังคงมีความจำเป็นต่อการควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในไทยอีกนานแค่ไหน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า พระราชกำหนดบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 ไม่มีความจำเป็นอีกต่อไปในการควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในไทย จำนวน 899 คน คิดเป็นร้อยละ 64.9 รองลงมา ได้แก่ ต่อทุก 1 เดือนต่อไป จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และ ต่ออีกไม่เกิน 3 เดือนจำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่จากทุกภาค ทุกมหาวิทยาลัย และ

ทั้งที่เคยมีและไม่เคยมีประสบการณ์การร่วมกิจกรรมทางการเมือง ต่างไม่เห็นความสำคัญของการประกาศใช้พระราชกำหนดบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 เพราะไม่มีความเชื่อมั่นว่า การประกาศใช้กฎหมายดังกล่าวจะช่วยให้การแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดได้ดีขึ้น ซึ่งบางตัวอย่างพยายามอธิบายให้เห็นว่า การประกาศใช้พระราชกำหนดนี้เป็นผลจากประเด็นทางการเมืองมากกว่า

ประเด็นที่ 5 ภายในสถานการณ์โควิดนั้น ประเด็นความมั่นคงปลอดภัยทางสังคม กับ สิทธิเสรีภาพของประชาชน สิ่งใดสำคัญกว่ากัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า สิทธิเสรีภาพของประชาชนสำคัญกว่า จำนวน 752 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 และความมั่นคงปลอดภัยทางสังคมสำคัญกว่า 633 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 ซึ่งสะท้อนให้เห็นในภาพรวมว่า กลุ่มตัวอย่างต่างให้ความสำคัญกับทั้งประเด็นความมั่นคงปลอดภัยทางสังคม กับ สิทธิเสรีภาพของประชาชนว่ามีความสำคัญใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ประเด็นสิทธิเสรีภาพของประชาชนมีความสำคัญกว่าเล็กน้อยประมาณร้อยละ 8.6 ซึ่งเป็นข้อมูลบ่งชี้ให้เห็นว่า การกำหนดนโยบายรัฐที่เกี่ยวกับความมั่นคงใดๆ ก็ตาม รัฐยังต้องตระหนักถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอยู่ตลอดเวลาจึงจะรักษาความมั่นใจและความเชื่อใจให้เกิดการสนับสนุนต่อการดำเนินนโยบายรัฐให้ประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังสะท้อนให้เห็นในภาพรวมว่า กลุ่มตัวอย่างต่างให้ความสำคัญกับทั้งประเด็นความมั่นคงปลอดภัยทางสังคม กับ สิทธิเสรีภาพของประชาชนว่ามีความสำคัญแตกต่างกันเมื่อจำแนกเป็นรายภาค กล่าวคือ ประเด็นสิทธิเสรีภาพของประชาชนมีความสำคัญกว่าความ

มั่นคงปลอดภัยทางสังคมในกรุงเทพมหานคร ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาคกลางเห็นว่า ประเด็นความมั่นคงปลอดภัยทางสังคมสำคัญกว่าสิทธิเสรีภาพของประชาชนเล็กน้อย

รวมทั้งเมื่อจำแนกตามมหาวิทยาลัย พบว่า ประเด็นสิทธิเสรีภาพของประชาชนมีความสำคัญกว่าความมั่นคงปลอดภัยทางสังคมในมหาวิทยาลัยรัฐและมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมหาวิทยาลัยเอกชนเห็นว่า ประเด็นความมั่นคงปลอดภัยทางสังคมสำคัญกว่าสิทธิเสรีภาพของประชาชนเล็กน้อย และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างทั้งที่เคยมีและไม่เคยมีประสบการณ์การร่วมกิจกรรมทางการเมืองต่างตระหนักว่า ประเด็นสิทธิเสรีภาพของประชาชนมีความสำคัญกว่าความมั่นคงปลอดภัยทางสังคม

ซึ่งการจำแนกข้อมูลทั้งหมดได้แก่ ภูมิภาค มหาวิทยาลัย และประสบการณ์การร่วมกิจกรรมทางการเมือง ต่างเป็นข้อมูลบ่งชี้ให้เห็นว่า การกำหนดนโยบายรัฐที่เกี่ยวกับความมั่นคงใดๆ ก็ตาม รัฐยังต้องตระหนักถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอยู่ตลอดเวลาจึงจะรักษาความมั่นใจและความเชื่อใจให้เกิดการสนับสนุนต่อการดำเนินนโยบายรัฐให้ประสบความสำเร็จ

ประเด็นที่ 6 ความพึงพอใจต่อความสำเร็จของนโยบายการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า ความพึงพอใจต่อความสำเร็จของนโยบายการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 อยู่ในระดับน้อย จำนวน 769 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 ส่วนรองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง จำนวน 547 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และระดับมาก จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างต่างตระหนักว่า ความสำเร็จ

ของนโยบายนั้นอยู่ในระดับต่ำกว่าที่ควรจะเป็น เนื่องจากมีข่าวที่กระตุ้นให้เกิดความตระหนักถึงการแพร่ระบาดในรอบสองอันเกิดจากความหุลหวมของภาครัฐเป็นระยะๆ

ประเด็นเรื่อง ความพึงพอใจต่อความสำเร็จของนโยบายการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

พบว่า *เยาวชนที่มีระดับชั้นปริญญาตรี และมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจต่อความสำเร็จของนโยบายการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($F=7.316, Sig.=.001, F=10.726, Sig.=.000$)* ยกเว้น เพศ ภูมิภาคกำเนิด และประสบการณ์การร่วมกิจกรรมทางการเมืองที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจต่อความสำเร็จของนโยบายการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t=1.192, Sig.=.234, F=.772, Sig.=.462, t=-1.781, Sig.=.075$)

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามชั้นปีกับความพึงพอใจต่อความสำเร็จของนโยบายการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อความสำเร็จของนโยบายการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชาแตกต่างกันกับชั้นปีอื่น ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยยังมองเห็นภาพการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

ได้ดี ขณะที่ชั้นปีที่สูงขึ้นต่างมองเห็นว่า การแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชายังไม่อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจนัก

เมื่อจำแนกตามมหาวิทยาลัยกับความพึงพอใจต่อความสำเร็จของนโยบายการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา พบว่า มหาวิทยาลัยรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชน และมหาวิทยาลัยราชภัฏ ต่างมีความพึงพอใจต่อความสำเร็จของนโยบายการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชาแตกต่างกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ต่างมหาวิทยาลัยกันยังยอมรับภาพความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ต่างกัน

ประเด็นที่ 7 การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการร่วมชุมนุมทางการเมือง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เป็นปัญหาบ้างที่เป็นอุปสรรคต่อการร่วมชุมนุมทางการเมือง จำนวน 687 คน คิดเป็นร้อยละ 49.6 และไม่เป็นปัญหาเลย จำนวน 390 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 และเป็นปัญหาหลัก จำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 สะท้อนให้เห็นว่า การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ยังไม่ใช่ปัญหาหลักที่ต้องพึงระวังมากนักต่อกลุ่มตัวอย่างเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้สิทธิเสรีภาพในการเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง

ประเด็นเรื่อง การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการร่วมชุมนุมทางการเมือง

พบว่า เยาวชนที่มีระดับชั้นปริญญาตรี ภูมิลำเนาเกิด มหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการร่วมชุมนุมทางการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($F=7.776, Sig.=.000, F=6.278, Sig.=.002, Sig.=.001, F=7.521$) ยกเว้น เพศ และประสบการณ์การร่วมกิจกรรมทางการเมือง ที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการร่วมชุมนุมทางการเมืองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t=-.319, Sig.=.997, F=2.380, Sig.=.093$)

เมื่อจำแนกตามชั้นปีกับการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการร่วมชุมนุมทางการเมือง สะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มี ทัศนคติถึงความเสี่ยงในการร่วมชุมนุมทางการเมืองขณะที่มีการแพร่ระบาดสูงกระทั่งแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีอื่นๆ

ส่วนการจำแนกตามภูมิภาคกับการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 นั้นเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการร่วมชุมนุมทางการเมือง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างของภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างมีความตระหนักว่า การเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองจะเกิดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดอยู่บ้างก็ตาม แต่การเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองก็มีความสำคัญไม่น้อย จึงมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างภาคอื่นๆ ไม่มากนัก

และเมื่อจำแนกตามมหาวิทยาลัยกับการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการร่วมชุมนุมทางการเมือง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง

ของมหาวิทยาลัยรัฐมีความแตกต่างกับมหาวิทยาลัยเอกชน และมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่มองเห็นใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยราชภัฏว่า การแพร่ระบาดนั้นเป็นปัญหาบ่งต่อการร่วมชุมนุมทางการเมือง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า มีกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากพร้อมที่จะเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองตลอดเวลาแม้ว่าจะมีข่าวการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ก็ตาม

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. เยาวชนมีทัศนคติถึงวิธีการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ว่า ประเด็นที่สำคัญนอกเหนือจากการป้องกันตนเองตามมาตรการต่างๆ ที่มีการรณรงค์แล้วนั้น การจำกัดการเข้าออกประเทศถือเป็นสิ่งที่เยาวชนยอมรับได้ โดยรัฐต้องไม่หะหลวมจนเป็นเหตุให้เกิดการแพร่ระบาดซ้ำ

2. เยาวชนเห็นว่า นโยบายการแก้ไขปัญหาสถานการณ์โควิด-19 ในประเทศไทยนั้นยังไม่ประสบความสำเร็จจนเป็นที่พอใจมากนัก แต่ก็ยังยอมรับปฏิบัติตามมาตรการต่างอยู่บ้าง

3. เยาวชนตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิเสรีภาพในทางการเมืองมากกว่าความสำคัญของความมั่นคงทางสังคม ประเด็นเรื่องการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ไม่ใช่ประเด็นที่เป็นอุปสรรคต่อการแสดงออกซึ่งสิทธิเสรีภาพทางการเมือง

4. เยาวชนมีความพร้อมในการร่วมชุมนุมทางการเมืองตลอดเวลาเนื่องจากข้อจำกัดของการแพร่ระบาดถือเป็นเพียงอุปสรรคเล็กน้อย หรือแม้มีความสำคัญแต่ก็สามารถป้องกันได้ด้วยวิธีการต่างๆ

5. เยาวชนเห็นว่าการประกาศใช้พระราชกำหนดบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 อย่างต่อเนื่องในระยะยาวย่อมเป็นผลเสียต่อการสร้างการยอมรับในมาตรการหรือเหตุผลในการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

6. การกำหนดนโยบายของรัฐในประเด็นความมั่นคงทางการเมืองและสังคมจำเป็นอย่างยิ่งต้องมีความระมัดระวังอย่างมากที่จะต้องตระหนักถึงประเด็นสิทธิและเสรีภาพของประชาชน เพราะเยาวชนมองเห็นความสำคัญของสิทธิเสรีภาพในทางการเมือง จึงมีแนวโน้มที่กล้าท้าทายมาตรการต่างๆ หรือขัดขืนในการปฏิบัติตามกับนโยบายรัฐนั้นๆ

รายการอ้างอิง

- วรเดช จันทรศร. (2552). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค.
- ศุภชัย ยาวะประภาษ. (2554). *นโยบายสาธารณะ*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2555). *นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด การวิเคราะห์ และกระบวนการ*. (พิมพ์ ครั้งที่ 25). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เสมาธรรม.
- สมพร เพ็องจันทร์. (2552). *นโยบายสาธารณะ: ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บริษัท ออน อาร์ตครีเอชั่น จำกัด.